

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Libora Duřu a sudcov JUDr. Petra Krajčoviča a JUDr. Petra Paludu v trestnej veci proti obvinenému Ing. S. T. a spol. pre zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, písm. e/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona a iné, na neverejnom zasadnutí 14. decembra 2015 v Bratislave, o sťažnosti prokurátorky Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 30. júna 2015, sp. zn. BB - 3 T 45/2014, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky sa **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým uznesením Špecializovaný trestný súd (ďalej len ŠTS) rozhodol tak, že podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. obžalobu prokurátorky Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky zo dňa 09.12.2014, podanú súdu dňa 11.12.2014, sp. zn. VII/2 Gv 197/10/1000-169 na obvinených:

1. Ing. S. T., nar. XX.XX.XXXX,
2. Ing. F. N., nar. XX.XX.XXXX,
3. Ing. O. G., rod. G., nar. XX.XX.XXXX,
4. Ing. U. G., CSc., nar. XX.XX.XXXX,
5. Bc. P. N., rod. O., nar. XX.XX.XXXX,

odmieta a vec vracia prokurátorovi, lebo v konaní zistil závažné procesné chyby, najmä že boli porušené ustanovenia zabezpečujúce práva obhajoby.

Obžaloba bola podaná s nasledujúcim skutkovým a právnym vymedzením v obžalobnom návrhu:

obv. Ing. S. T.:

1. v presne nezistenom čase v období od začiatku roka 2009 až do 22. marca 2011, kedy bol vzatý do väzby, v Bratislave, v Nitre a na ďalších miestach v postavení vedúceho oddelenia materiálno-technického zabezpečenia sekcie ekonomiky Ministerstva vnútra SR, teda ako verejný činiteľ, v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 písm. b), f), m), ods. 2 písm. b), d), h) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako vyhlasovateľ a zároveň usporiadateľ verejných obstarávaní - zákazky s nízkou hodnotou podľa zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov, obstarávateľom, ktorým bola sekcia ekonomiky Ministerstva vnútra SR, sa dohodol s obv. Ing. F. N., konateľom spoločnosti C., že mu tento poskytne ako úplatok 50% zo zisku zákaziek od spoločnosti F., N., Y., P., U. s miestom podnikania Nitra, C. Banská Štiavnica, C. F., F., F., H. S., B. a od ďalších oslovených uchádzačov jednotlivých verejných obstarávaní na Ministerstve vnútra SR a to takým spôsobom, že obv. Ing. F. N. zabezpečil spoločnosti k účasti vo verejných obstarávaní, od ktorých boli následne predložené cenové ponuky, v mnohých prípadoch aj bez ich vedomia, ktoré boli nadhodnocované, obv. Ing. S. T. prispôbil kritériá verejných súťaží tak, aby zákazky zadané verejným obstarávateľom Ministerstvom vnútra SR vyhral ten uchádzač, na ktorom sa obaja spoločne už predtým dohodli, vyššie označené spoločnosti získali za uvedené obdobie zákazky na Ministerstve vnútra SR v hodnote najmenej 2.734.700 Eur a následne spoločnosťou obv. F. N. P., Zbehy boli obv. Ing. S. T. vyplácané úplatky formou provízií faktúr pre spoločnosť D., ktorej sú spoločníkmi a konateľmi Ing. O. G., manželka obv. Ing. S. T. a Ing. U. G., CSc., svokor obv. Ing. S. T., čím mali takto spôsobiť pre Ministerstvo vnútra SR škodu vo výške 329.712 EUR, pričom za vybavenie jednotlivých zákaziek mal obv. Ing. S. T. získať ako úplatky polovicu z tejto sumy, teda v celkovej výške najmenej 164.856 Eur,

obv. Ing. F. N.:

2. v presne nezistenom čase v období od začiatku roka 2009 až do 22. marca 2011 v Bratislave, v Nitre a na ďalších miestach ako konateľ spoločnosti F. v postavení uchádzača oslovených verejných obstarávaní - zákazky s nízkou hodnotou podľa zákona č. 25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov vyhlásených verejným obstarávateľom - sekciou ekonomiky Ministerstva vnútra SR po predchádzajúcej dohode poskytol úplatky obv.

Ing. S. T., vedúcemu oddelenia materiálo-technického zabezpečenia sekcie ekonomiky Ministerstva vnútra SR, ktorý mal postavenie verejného činiteľa v zmysle zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov za to, že obv. Ing. S. T. z titulu svojej funkcie zabezpečí určenie kritérií a ich prispôsobenie tak, aby jednotlivé verejné obstarávania vyhrali spoločnosti F. Y., Y. W. U., C. X. a ďalší oslovení uchádzači verejných obstarávaní na Ministerstve vnútra SR, na ktorých sa vopred dohodli, tieto spoločnosti získali na Ministerstve vnútra SR za vyššie uvedené obdobie zákazky v hodnote najmenej 2.734.700 Eur, čím mali takto spôsobiť pre Ministerstvo vnútra SR škodu vo výške 329.712 EUR, pričom obv. Ing. N. úplatky vyplácal obv. Ing. T. formou províznych faktúr cez svoju spoločnosť F. a W. a to spoločnosti D., ktorej spoločníčkou a konateľkou je Ing. O. G., manželka obv. Ing. T., ako aj Ing. U. G., CSc., svokor obv. Ing. T., pričom celkovo mu vyplatil úplatky vo výške najmenej 164.856 Eur,

obvinení Ing. S. T., Ing. F. N., Ing. O. G., Ing. U. G., CSc. a Bc. P. N.:

3. od začiatku roka 2009 až do 22. marca 2011, v Nitre a na ďalších miestach uzatvorila spoločnosť D., ktorej spoločníkmi a konateľmi sú obv. Ing. O. G., manželka obv. Ing. T. a obv. Ing. U. G., CSc., otec obv. Ing. O. G. a svokor obv. Ing. T., zmluvy o obchodnej spolupráci, kde predmetom zmlúv malo byť sprostredkovanie nákupu a predaja pre spoločnosť F. v zastúpení Ing. F. N., ako aj W. v zastúpení obv. Bc. P. N., manželkou obv. Ing. F. N., hoci v skutočnosti k žiadnemu sprostredkovaniu nákupu a predaja pre uvedené spoločnosti nedochádzalo, následne v rokoch 2009 - 2010 spoločnosť D. na základe takto uzatvorených zmlúv vystavovala fiktívne provízne faktúry pre tieto spoločnosti, ktoré mali byť odmenou pre spoločnosť D. vo výške 50% zo zisku, ktorý dosiahla spoločnosť F., ako aj spoločnosť W. z každého jednotlivého predaja tovaru pre Ministerstvo vnútra SR a ktoré faktúry sa odvolávali na vyššie uvedené zmluvy o obchodnej spolupráci, kde odberateľmi v týchto faktúrach sú uvedené spoločnosť F. a W. na základe týchto faktúr tieto spoločnosti vyplatili spoločnosti D. finančné prostriedky vo výške najmenej 164.856 Eur podľa znaleckého posudku, pričom tieto finančné prostriedky boli získané takým spôsobom, že v presne nezistenom čase v období od začiatku roku 2009 až do 22. marca 2011 v Bratislave, v Nitre, a na iných miestach obv. Ing. S. T. v postavení vedúceho oddelenia materiálo-technického zabezpečenia sekcie ekonomiky Ministerstva vnútra SR, teda ako verejný činiteľ, v rozpore s ustanovením § 53 ods. 1 písm. b), f), m), ods. 2 písm. b), d), h) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov ako vyhlasovateľ a zároveň usporiadateľ verejných obstarávaní - zákazky s nízkou hodnotou podľa zákona č.

25/2006 Z. z. o verejnom obstarávaní v znení neskorších predpisov, obstarávateľom, ktorým bola sekcia ekonomiky Ministerstva vnútra SR, sa dohodol s obv. Ing. F. N., konateľom spoločnosti F., že mu tento poskytne ako úplatok 50% zo zisku zo zákaziek od spoločnosti F., Y., Y. P., JJ., C. C., F., F., F.,, S., B. a od ďalších oslovených uchádzačov jednotlivých verejných obstarávaní na Ministerstve vnútra SR za zákazky, ktoré tieto spoločnosti získali na základe obv. Ing. T. zmanipulovaných verejných obstarávaní na Ministerstve vnútra SR sekcii ekonomiky a na ktorých sa predtým dohodli obv. Ing. T. a obv. Ing. N., tieto spoločnosti získali na Ministerstve vnútra SR za vyššie uvedené obdobie zákazky v hodnote najmenej 2.734.700 Eur, pričom nadhodnotením zákaziek mali spôsobiť pre Ministerstvo vnútra SR škodu vo výške 329.712 EUR.

Tým mali obvinení spáchať:

obv. Ing. S. T. v bode 1/:

- spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. c/, písm. d/, písm. e/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu s prečinom zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák.,

obv. Ing. S. T. v bode 3/:

- spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. a/, písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.,

obv. Ing. F. N. v bode 2/:

- spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. zločin machinácie pri verejnom obstarávaní a verejnej dražbe podľa § 266 ods. 1, ods. 2 písm. e/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom podplácania podľa § 333 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/, ods. 3 Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.,

obv. Ing. F. N., Ing. O. G., Ing. U. G., CSc. a Bc. P. N. v bode 3/:

- spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. obzvlášť závažný zločin legalizácie príjmu z trestnej činnosti podľa § 233 ods. 1 písm. a/, ods. 3 písm. c/, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. b/ Tr. zák.

Proti uzneseniu ŠTS podala včas (v zákonnej lehote) sťažnosť prokurátorka Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky (ďalej len prokurátor).

Odôvodnenie napadnutého uznesenia popisuje chyby obžaloby a prípravného konania, v ktorých vidí dôvod na aplikáciu ustanovenia § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por., zhruba v tých troch okruhoch, ktoré definuje aj sťažnosť prokurátora (a zároveň argumentom ŠTS odporuje).

Ide o absenciu náležitostí obžaloby uvedených v § 235 písm. d/ Tr. por., keď obžaloba je len sumárom dôkazov, prerozprávaním obsahu výpovedí obvinených a svedkov, a teda rekapituláciou spisu - prokurátor oproti tomu splnenie zákonných náležitostí obžaloby obhajuje.

Ďalej ŠTS má za to, že v skutkových vetách obžalobného návrhu sa vôbec neuvádza, pri ktorých verejných obstarávaníach mal byť spáchaný trestný čin - kto sa podieľal na spáchaní údajného trestného činu, akým spôsobom, teda v obžalobe nie je uvedené, o akú konkrétnu zákazku išlo, v akom časovom období, na dodávku akého tovaru, a preto nie je jasné, či všetky verejné obstarávania boli zmanipulované - prokurátor oproti tomu tvrdí, že skutková veta obžalobného návrhu obsahuje potrebné identifikačné údaje, ktoré slúžia na to, aby skutky nemohli byť zamenené za iný - údaje o čase, mieste spáchania skutkov a spôsobe konania obvinených. Jasne pomenúva obdobie, v ktorom sa obvinení dopúšťali trestných činov, opisuje miesto aj spôsob vykonania skutkov a pomenúva aj verejné obstarávania, ktoré mali manipulovať, a to prostredníctvom firiem, ktoré sú v skutkovej vete popísané.

V konečnom dôsledku ide o obvinenými namietané výsledky znaleckého dokazovania, ktoré by zodpovedali vecným tvrdeniam obžaloby, pričom ŠTS naznačuje možnú opodstatnenosť takých námietok alebo ich častí. Upozorňuje na zákonný spôsob odstraňovania pochybností o správnosti, nejasnosti alebo neúplnosti znaleckého posudku v zmysle § 146 Tr. por., teda primárne prostredníctvom požiadania znalca o vysvetlenie alebo doplnenie posudku - prokurátor oproti tomu hodnotí závery znalcov ako presvedčivé a namieta možnosť súdu z tohto dôvodu vrátiť vec prokurátorovi, pričom výsluchy znalcov v prípravnom konaní by nezabránili ich vypočúvaniu stranami na hlavnom pojednávaní.

Prokurátor navrhuje napadnuté uznesenie zrušiť a uložiť ŠTS, aby vo veci ďalej konal, a to nariadením hlavného pojednávania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len najvyšší súd) vec preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por., so zameraním na skôr uvedené okruhy relevantnej problematiky, zároveň aj bez viazanosti sťažnostnými námietkami pri univerzálnom prieskume podľa naposledy označeného ustanovenia.

Takto zistil, že sťažnosť prokurátora je dôvodná len čiastočne, čo vzhľadom na ďalej uvedené podstatné okolnosti podmieňuje zamietnutie podanej sťažnosti a vrátenie veci do štádia predsúdneho konania.

Je potrebné dať za pravdu sťažnosti prokurátora vo vzťahu ku požiadavke dopĺňania znaleckého dokazovania, resp. odstraňovania jeho vecných nedostatkov, teda správnosti a úplnosti znaleckých posudkov.

S poukazom aj na rozhodnutím ŠTS reflektovanú aktuálnu judikatúru najvyššieho súdu (R 118/2014) neostáva iné, len opätovne zdôrazniť dôkazné bremeno prokurátora v súdnom konaní a v tomto smere jeho autonómiu, pokiaľ ide o obsahovú kvalitu ním navrhovaných dôkazov.

Na druhej strane, nebude úlohou súdu na hlavnom pojednávaní napomáhať dokazovaniu, tvoriacemu podklad pre uznanie viny. To platí aj pre eventuálne nedostatky znaleckých posudkov, a to vo vzťahu k pochybnostiam o ktoromkoľvek kvalifikačnom momente, vrátane okolností, podmieňujúcich použitie vyššej trestnej sadzby (rozsahu činu a iné).

Súd je oprávnený do dokazovania na hlavnom pojednávaní v rozsahu zákonnej úpravy aktívne vstúpiť, napr. (typicky) pri výsluchu znalca (dokonca aj vykonať stranami nenavrhnutý dôkaz) - jeho úloha je však negatívne vymedzená vyššie (nenahrádza prokurátora).

Rozhodne teda neplatí, že by súd musel prijatím obžaloby „zhromažďovať“ dôkazy svedčiace na usvedčenie obvinených“ (č.l. 11 napadnutého uznesenia, posledná veta).

Čo sa týka obhajoby, tej je poskytnutý široký priestor pre aktivitu pri dokazovaní na hlavnom pojednávaní (aj keď oproti obžalobe nie je zaťažená dôkazným bremenom). Čo sa týka relevantných súvislostí in concreto, pri akomkoľvek rozširovaní znaleckého dokazovania v prípravnom konaní (napr. výsluchy znalcov), ak by bola podaná obžaloba, je reálne vylúčené, aby sa nevykonával výsluch znalcov aj na hlavnom pojednávaní. (prvá veta § 268 ods. 2 oproti druhej vete tohto ustanovenia). Ak nie sú znalecké posudky obsahovo perfektné, prejaví sa to pri uvedenom výsluchu a nie je (opäť) úlohou súdu napomáhať prokurátorovi vyhnúť sa takej alternatíve (pokynmi pre postup v prípravnom konaní).

Nie je teda v príslušnom smere postupom v prípravnom konaní, vrátane odmietnutia návrhov obvinených na doplnenie dokazovania, daný dôvod na odmietnutie obžaloby a vrátenie veci prokurátorovi podľa § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. por. (eventuálne vecné nedostatky postupu orgánov činných v prípravnom konaní sú sankcionované úplnou alebo čiastočnou „prehrou“ prokurátora v súdnom konaní, ako je zovšeobecnené vo vyššie označenom judikatúrnom rozhodnutí najvyššieho súdu).

Iná je však (sčasti) situácia vo vzťahu ku obligatórnym náležitostiam obžaloby, a to (primárne) podľa § 235 písm. c/ Tr. por. Tu ide o „závažné formálne náležitosti postupu a úkonov v prípravnom konaní“, ktoré sú procesnou chybou v zmysle poslednej vety, judikovanej v rámci R 118/2014.

V zmysle § 235 písm. c/ Tr. por. obžaloba musí obsahovať obžalobný návrh, v ktorom musí byť označený skutok, pre ktorý je obvinený stíhaný, s uvedením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, prípadne s uvedením iných skutočností, ak ich treba na to, aby skutok nemohol byť zamenený s iným a aby bolo odôvodnené použitie určitej trestnej sadzby; ďalej sa uvedie právna kvalifikácia skutku s uvedením zákonného pomenovania trestného činu, o ktorý v tomto skutku ide, aj príslušné ustanovenie Trestného zákona a všetky zákonné znaky vrátane tých, ktoré odôvodňujú určitú trestnú sadzbu,

Z hľadiska riešenej otázky, je naopak potrebné súhlasiť s konštatovaním ŠTS vo vzťahu ku skutkom pod bodmi 1 a 3 obžalobného návrhu, že „v skutkových vetách sa vôbec neuvádza, pri konkrétne ktorých verejných obstarávaní mal byť spáchaný trestný čin - kto

sa podieľal na spáchaní údajného trestného činu, akým spôsobom.“ (týka sa to aj bodu 2 obžalobného návrhu).

V obsahovej nadväznosti, nemožno súhlasiť so sťažnostnou námietkou prokurátora, formulovanou tak, že skutková veta obžalobného návrhu pomenúva verejné obstarávania, ktoré sa mali manipulovať, a to prostredníctvom firiem, ktoré sú v skutkovej vete popísané.

Všeobecnejší popis trestnej činnosti obstoí ešte pri vznesení obvinenia, samozrejme tiež pri začatí trestného stíhania (pokiaľ už tam nie je popis rozčlenený s bližšou špecifikáciou). V kontexte ďalej uvedeného, nad tento úvodný, prevažnej väčšine vyšetrovania predchádzajúci rámec, už musí byť obvinenie rozširované podľa § 206 ods. 5 Tr. por. (pričom ide o inú situáciu, než ktorá je uvedená v § 206 ods. 4 Tr. por.).

V obžalobe sa potom jednotlivé prípady (tu mali byť spáchané od začiatku roka 2009 do 22. marca 2011) musia vymedziť tak, aby každý z nich nemohol byť zamenený s iným takým prípadom verejného obstarávania, a to v zmysle § 235 písm. c/ Tr. por. (samostatne).

Podoba skutkovej vety v bode 1 a 2 obžalobného návrhu (v súlade aj s jeho odôvodnením) totiž jasne určuje, že ide (môže ísť) len o pokračovací trestný čin (§ 122 ods. 10 Tr. zák.), kvalifikačne podľa § 266 Tr. zák., spáchaný v súhrne jeho čiastkových útokov - teda konaní pri tom-ktorom verejnom obstarávaní (také konanie môže byť aj samostatne trestným činom). V procesnej rovine (kam patrí aj ustanovenie § 235 písm. c/ Tr. por. z hľadiska popisu skutku) ide potom o žalovaný skutok (v kontexte ustanovení § 9 ods. 2 a § 10 ods. 16 Tr. por.) v každom prípade jednotlivo (v hmotnoprávnom ponímaní však vymedzenie skutku zodpovedá ustanoveniu § 122 ods. 10 a ods. 13 Tr. zák., čo sa v obžalobnom návrhu odrazí v právnej kvalifikácii pokračovacieho trestného činu ako celku).

Z obžalobného návrhu - § 235 písm. c/ Tr. por. (a to bez ohľadu na jeho odôvodnenie - § 235 písm. d/ Tr. por.) musí byť v nadväznosti na to v zmysle § 278 ods. 1 Tr. por. zrejme, pre ktoré skutky (čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu) bola obžaloba podaná. Od toho sa potom odvíja aj postup pri eventuálnom oslobodení spod obžaloby pre niektorý z nich podľa § 285 Tr. por. (taký postup nemožno realizovať púhou redukciou oproti výroku obžaloby - aj v predchádzajúcom procesnom režime, podľa Trestného poriadku v znení

účinnom do 31. decembra 2005, sa konalo o jednotlivých čiastkových útokoch pokračovacieho trestného činu, „oslobodzovalo“ sa však ich „vypustením“).

Rovnako, ak dôjde ku odsúdeniu páchatel'a len pre niektorý čiastkový útok (čiastkové útoky) pokračovacieho trestného činu (akým je podľa povahy skutkovej prezentácie obžaloby určité verejné obstarávanie dotknuté machináciou - v súhrne body 1 a 2, resp. určitá zmluvne - fakturačná legalizačná aktivita - v súhrne bod 3), nevyklučuje táto okolnosť následné trestné stíhanie pre iný čiastkový útok toho istého pokračovacieho trestného činu pre prekážku v zmysle § 9 ods. 1 písm. e/ Tr. por. (res iudicata), ako to aj výslovne ustanovuje § 9 ods. 2 Tr. por. V prípade uznania viny sa potom ukladá spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Tr. zák.

Aj to sú dôvody, pre ktoré platí, že v obžalobnom návrhu musí byť spôsobom uvedeným v § 235 písm. c/ Tr. por., časť vety pred bodkočiarkou, popísaný každý čiastkový útok pokračovacieho trestného činu, aj keď právna kvalifikácia takého činu (§ 235 písm. c/ Tr. por. časť vety za bodkočiarkou) sa vzťahuje na pokračovací trestný čin ako celok.

Označenie jednotlivých obchodných spoločností, ktoré sa zúčastňovali verejného obstarávania, podľa vyššie označených zákonných kritérií jednoznačne nepostačuje (s poukazom aj na možnú eventualitu ich opakovanej účasti a že má ísť aj o „ďalších oslovených uchádzačov jednotlivých verejných obstarávaní na Ministerstve vnútra SR“).

Ide o správny a štandardný postup, keď po vykonaní dokazovania v prípravnom konaní musí byť zřejmé, pre čo konkrétne (aké konanie) sa obžaloba podáva.

Je potrebné dodať, že formulácie typu „mali takto spôsobiť pre Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky škodu...“ , „mal obvinený Ing. S. T. získať ako úplatok...“ (body 1 a 3) tiež nie sú pri formulácii skutkovej vety použiteľné (pokiaľ nie je eventuálne žalované štádium pokusu dotknutého trestného činu) - táto okolnosť by však sama osebe nebola dôvodom na odmietnutie obžaloby.

Je na zvážení prokurátora, či bude žalovať obe dotknuté konania jednotlivých osôb, kvalifikované rovnako (aj) podľa § 266 Tr. zák., v dvoch oddelených bodoch obžaloby (teraz 1 a 2), najmä keď uvádza u oboch obvinených (Ing. T., G., že ide o spolupáchateľstvo podľa § 20 Tr. zák.

Vyššie uvedené nedostatky identifikácie skutku (skutkov) sa prenášajú aj do bodu 3 obžaloby, kde je popísaná trestná činnosť, ktorá mala byť zdrojom legalizovaných príjmov (záverečná časť skutku) - tu však ide len o označenie trestnej činnosti, ktorú ustanovenie § 233 ods. 1 Tr. zák. predpokladá; také označenie však môže byť riešené aj odkazom na iný bod obžaloby.

Čo je podstatné, o prvej časti bodu 3 obžaloby platí to isté, čo v predchádzajúcom prípade (bod 1 a 2), a to vo vzťahu ku jednotlivým legalizačným aktivitám, zároveň predpokladaným výrokom aj odôvodnením obžaloby (určitá zmluva o obchodnej spolupráci, resp. sprostredkovaní nákupu a predaja - provízna faktúra vystavená spoločnosťou D. prislúchajúca k zmluve - platba zo strany F. alebo BI.) - to všetko opakovane v období od začiatku roka 2009 do 22. marca 2011.

Právna kvalifikácia skutku (v súhrne čiastkových útokov pokračovacieho trestného činu, aj keď, a to chybne, bližšie nešpecifikovaných) v zmysle § 235 písm. c/ Tr. por. je v obžalobnom návrhu uvedená.

Pokiaľ ide o náležitosti obžaloby podľa § 235 písm. d/ Tr. por., teda odôvodnenie obžalobného návrhu:

Opísanie skutkového deja je v odôvodnení uvedené (v jeho úvode aj závere), následne sú aj uvedené dôkazy odôvodňujúce podanie obžaloby s pretlmočením ich obsahu - úvahový rozbor dôkaznej situácie (č.l. 12 ods. 3 napadnutého uznesenia) zákon výslovne nepožaduje.

Obhajoba obvinených (pokiaľ vypovedali) je v odôvodnení uvedená v rámci rekapitulácie obsahu ich výpovedí, absentuje však stanovisko prokurátora k nej (okrem úvahy na č.l. 11 ods. 2).

Stanovisko prokurátora k obhajobe obvineného (celkovo negatívne alebo sčasti negatívne a sčasti pozitívne) však nemusí byť v odôvodnení obžaloby vyjadrené v takých parametroch, ako je tomu pri odsudzujúcom rozsudku - postačí, keď prokurátor pri opätovnom podaní obžaloby rámcovo uvedie, prečo nepovažuje obhajobu obvinených za skutkovo alebo právne dôvodnú (ak sa rozhodne takto postupovať).

Právne úvahy prokurátora sú redukované na označenie použitých ustanovení trestného zákona (vo výroku - obžalobnom návrhu sú aj citované právne vety, a to v plnom znení, bez výberu alternatívy, ak ju dotknuté ustanovenie umožňuje, chýba aj vysporiadanie sa s predbežnými, resp. inkorporovane priamymi aplikačnými otázkami, konkrétne vo vzťahu ku kvalifikácii podľa § 266 Tr. zák.).

V tomto smere však nemožno odmietnuť prejednať vec na základe posudzovania rozsahu a kvality v obžalobe prezentovaných právnych úvah, ktoré sú, na rozdiel od dôkazného bremena ťažiaceho v skutkovej oblasti prokurátora, doménou súdu (*iura novit curia*).

Ostatné náležitosti obžaloby (§ 235 písm. a/, b/ a e/ Tr. por.) sú splnené.

Na základe uvedeného najvyšší súd sťažnosť prokurátora zamietol ako nedôvodnú. Z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, v akom smere je potrebné doplniť obžalobný návrh v oblasti skutkového popisu (parciálne, pokiaľ ide o stanovisko k obhajobe obvinených, aj v oblasti odôvodnenia), aby bola obžaloba spôsobilá na prejednanie v súdnom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. decembra 2015

JUDr. Libor Duřa, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Gabriela Protušová